

Evolution and professional ethics in Iran's legal system

Seyyed Mohammad Mehdi Ghamami

Associate Professor, Faculty of Islamic Studies and Law, Imam Sadiq University

ghamamy@isu.ac.ir

Date Received 2024/8/4

Date of Release 2024/8/28

Abstract

One of the characteristics of a good administration is the establishment of a professional ethics system; Because one of the most important rights of the country in the administrative system of any country is to respect the rights of citizens in public institutions by providing quality services in the form of behavioral standards. Furthermore, in paragraph (10) of the third principle Constitution, the government is required to establish a correct administrative system and the rights in various cases according to the principle (20) of the Constitution are the highest rights of the country. These legal duties of the employees towards the people of the nation, in addition to the above-mentioned basic requirements and the Alevi doctrines, which are detailed in various letters from sentences (27) and (53) of Nahj al-Balagha, are in accordance with Article (8) of the Act Addition to the Anti-Corruption Convention (Merida Convention), Articles (25) and (90) Public service management Act (2007) and Article (7) of the Act on Improving the Health of the Administrative System and Combating Corruption (۲۵۸) as the tasks of all three. The authority and even special institutions handling public affairs have been emphasized. In this article, while explaining what this concept is, the author analyzes and develops the legal system in this regard with a descriptive-analytical method. This ethical system is done through "taking an oath" and "signing a charter of professional ethics" that must be trained, monitored and held accountable. How to realize this in Iran's legal system is developing and growing, starting from the Executive Regulations (1) Article (25) of the Civil Service Management Law (2018) and with numerous developments that are a permanent place of discussion to "The regulations for the promotion of professional ethics in the administrative system" (2023) have been reached.

Keywords: professional ethics, administrative oath, code of ethics, good ethics, citizen's rights.

Copyright© 2021, the Authors This open-access article is published under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License which permits Share (copy and redistribute the material in any medium or format) and Adapt (remix, transform, and build upon the material) under the AttributionNonCommercial terms.

فصلنامه حقوق اداری
سال یازدهم، تابستان ۱۴۰۳، شماره ۳۹
مقاله علمی پژوهشی

تحول و تحقق اخلاق حرفه‌ای در نظام حقوقی ایران

سیدمحمد مهدی غمامی^۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۵/۱۴

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۶/۷

چکیده

از ویژگی‌های اداره خوب، استقرار نظام اخلاق حرفه‌ای است؛ چراکه از مهم‌ترین حقوق ملت در نظام اداری هر کشور، رعایت حقوق شهروندان نزد نهادهای بخش عمومی با ارائه کیفیت خدمات، در قالب مجموعه‌ای از استانداردهای رفتاری است. کما اینکه در بند (۱۰) اصل سوم قانون اساسی، دولت ملزم به ایجاد نظام اداری صحیح بوده و حقوق مردم در ابعاد مختلف وفق اصل (۲۰) قانون اساسی مورد تاکید بالاترین سند حقوقی کشور واقع شده است. این تکالیف قانونی کارکنان در قبال آحاد ملت، علاوه بر الزامات اساسی یاد شده و آموزه‌های علوی که به تفصیل در نامه‌های مختلف از جمله نامه‌های (۲۷) و (۵۳) نهج البلاغه بیان شده، مطابق ماده (۸) قانون الحاق به کنوانسیون مبارزه با فساد (کنوانسیون میردا؛ ۱۳۸۷)، مواد (۲۵) و (۹۰) قانون مدیریت خدمات کشوری (۱۳۸۶) و ماده (۷) قانون ارتقاء سلامت نظام اداری و مقابله با فساد (۱۳۹۰) به عنوان تکالیف هر سه قوه و حتی نهادهای خصوصی عهده‌دار امر عمومی، مورد تاکید قرار گرفته است. در این مقاله، نگارنده ضمن تبیین چپستی این مفهوم، به تحلیل ابعاد تحقق و تطور نظام حقوقی در این خصوص با روش توصیفی - تحلیلی می‌پردازد. این نظام اخلاقی از طریق «ادای سوگند» و «امضای منشور اخلاق حرفه‌ای» که باید مورد آموزش، نظارت و بازخواست قرار گیرد، حاصل می‌شود. هرچند چگونگی تحقق این امر در نظام حقوقی ایران، در حال تطور و رشد است و از آیین‌نامه اجرایی تبصره (۱) ماده (۲۵) قانون مدیریت خدمات کشوری (۱۳۸۸/۱۱/۲۱) شروع و با تحولات متعددی که همچنان محل گفتگوست به «آیین‌نامه ارتقای اخلاق حرفه‌ای در نظام اداری» (۱۴۰۲/۱۲/۲۱) رسیده است.

کلیدواژگان: اخلاق حرفه‌ای، سوگند اداری، منشور اخلاقی، اداره خوب، حقوق شهروندی.

۱. سیدمحمد مهدی غمامی، دانشیار دانشکده معارف اسلامی و حقوق دانشگاه امام صادق (ع) ghamamy@isu.ac.ir

مقدمه

بیش از دو میلیون و دویست و نود هزار نفر کارمند در دستگاه‌های اجرایی دولتی مشغول به کار هستند که عددی قرین به همین تعداد هم در موسسات عمومی غیردولتی مشغولند. مطابق اعلام انجمن صنفی شرکت‌های تامین نیروی انسانی، موضوع ماده (۱۷) قانون مدیریت خدمات کشوری، دو میلیون و پنجاه هزار نفر نیز در قالب نیروهای شرکتی مشغول به کارند. سوال این است که آیا این مجموعه بزرگ از کارکنان، تعهدات خود را در قبال شهروندان، سایر کارکنان و نظام اداری در قالب استانداردهای رفتاری می‌دانند؟ آنچه مبرهن و واضح است، فارغ از اخلاق فردی کارکنان، کمتر نهادی در بخش عمومی است که از الزامات اخلاق حرفه‌ای تبعیت کرده، ملتزمین را تشویق و متخلفان را مجازات کند. این در حالی است که بیش از ۱۶ سال قبل، قوانین مربوط وضع و ضمناً در معارف دینی، بر احترام به مردم در ارائه خدمات و حل مشکلات و نیازهایشان تاکید شده است. «اعمال و رفتار کارگزاران و مدیران بخش عمومی در زیر ذره بین جامعه و عامه مردم و سیاستمداران است. آنان باید به گونه‌ای رفتار کنند که صحت و درستی اعمالشان، مایه مباهات و سربلندی نظام حکومتی و موجب رضایت اهل جامعه باشد.» (الوانی، ۱۳۷۷: ۵۹). در روایتی مشهور از امام حسین (ع) آمده است که: «إِنَّ حَوَائِجَ النَّاسِ إِلَيْكُمْ مِنْ نِعْمِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ فَلَا تَمْلُوا النَّيْعَ فُتُحُوا إِلَى غَيْرِكُمْ»؛ یعنی بدانید که نیازمندی‌های مردم به شما، از نعمت‌های الهی بر شماست، پس از این نعمت‌ها خسته نشوید که هر آینه به سوی دیگران سوق یابد. (نوری طبرسی، ۱۳۶۹، ج ۱۲: ۲۰۹) به علاوه آنکه، حضرت علی (ع) در نامه‌هایی که به استانداران و ولاة ارسال می‌کردند، همگی را به رعایت آداب حکمرانی و اخلاق حرفه‌ای فرامی‌خواندند. حضرت در نامه به محمدابن ابی بکر (نامه ۲۷) با تاکید بر گشاده‌رویی با مردم و تامین منافع عمومی و عدل‌ورزی در رفتار با ایشان، در عباراتی بی‌نظیر همانند «بازکردن بالت برای مردم» می‌فرماید: «أخْفِضْ لَهُمْ جَنَاحَكَ وَ أَلِنْ لَهُمْ جَانِبَكَ وَ ابْسُطْ لَهُمْ وَجْهَكَ وَ آسِ بَيْنَهُمْ فِي اللَّحْظَةِ وَ النَّظَرَةِ حَتَّى لَا يَظْمَعَ الْعُظْمَاءُ فِي حَيْفِكَ لَهُمْ وَ لَا يَبْتَاسَ الضُّعْفَاءُ مِنْ عَدْلِكَ عَلَيْهِمْ»؛ یعنی «بالت را برای مردم بخوابان (با همگان فروتن باش) و پهلویت را برایشان همواردار (کاری کن که همه کس از رفتارت سود برد) و با آنان گشاده‌رو باش (بازیردستان ترش‌رویی مکن) و آنها را به نگرستن زیرچشمی و خیره‌شدن در رو یکنواخت بدار (مساوات و برابری را مراعات کرده، بین خرد و بزرگ تفاوت مگذار و ثروتمندان و بزرگان را بر زیردستان و مستمندان امتیاز نداده، با همه یکسان باش) تا بزرگان به ظلم و ستم تو (دوری از درستکاری) به سودشان طمع ننمایند و نسبت به زیردستان ستم روا ندارند و ناتوانان از عدل و درستکاری تو نومید نگردند» و همچنین حضرت به تفصیل در نامه (۵۳) به مالک در هنگام گماردن ایشان به استانداری مصر، همان عناصر اخلاق حرفه‌ای و آداب حکمرانی را با تاکید بر: «قلبت را سرشار از محبت به مردم کن»، یادآوری می‌کنند: «حَبِّ الدَّخَائِرِ إِلَيْكَ ذَخِيرَةَ الْعَمَلِ الصَّالِحِ فَأَمْلِكْ هَوَاكَ وَ شَخِّ بِنَفْسِكَ عَمَّا لَا يَجِلُّ لَكَ فَإِنَّ

الشَّخِّ بِالنَّفْسِ الْإِنصَافُ مِنْهَا فِيمَا أَحَبَّتْ أَوْ كَرِهَتْ، وَأَشْعَزُ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ لِلرَّعِيَّةِ وَالْمَحَبَّةَ لَهُمْ وَاللُّطْفَ بِهِمْ وَلَا تَكُونَنَّ عَلَيْهِمْ سَبْعًا ضَارِيًا تَغْتَنِمُ أَكْلَهُمْ فَإِنَّهُمْ صِنْفَانِ إِمَّا أَخْ لَكَ فِي الدِّينِ وَإِمَّا نَظِيرُكَ لَكَ فِي الْخَلْقِ»
یعنی: «باید بهترین اندوخته‌ها در نزد تو، اندوخته کار نیک باشد؛ پس زمام هواهای نفس خویش فروگیر و بر نفس خود، در آنچه برای او روا نیست، بخل بورز که بخل ورزیدن بر نفس، انصاف دادن است در آنچه دوست دارد یا ناخوش می‌شمارد. مهربانی به رعیت و دوست داشتن آن‌ها و لطف در حق ایشان را شعار دل خود ساز. چونان حیوانی درنده مباش که خوردنشان را غنیمت شماری، زیرا آنان دو گروهند: یا هم‌کیشان تو هستند یا همانندان تو در آفرینش».

مجموعه بیانات و نامه‌های امام علی علیه السلام مبین توجه ویژه ایشان به موضوع اخلاق حرفه‌ای است. به‌ویژه اینکه تفاوت حضرت با سایر اندیشمندان و وعاظ عرصه اخلاق این است که ایشان در مصدر حکومت و با پشتوانه حقوقی، قانونی، و جزائی به این ارزش‌ها که همگی اجتماعی هستند، رهنمون می‌کند (خامنه‌ای، ۱۴۰۳: ۲۰۰).

بنابراین، بسیار پیش‌تر از اسناد بین‌المللی و دستاوردهای بشری برای ارائه توصیه‌هایی در رفتار خوب و منصفانه با مردم، این آموزه‌های دین اسلام بوده که به تامین حقوق ایشان در عین تکریم و محبت به عنوان آداب حکمرانی کارگزاران دستور داده است.

اثر ترویج و استقرار نظام اخلاق حرفه‌ای، رضایت‌مندی مردم و افزایش سرمایه اجتماعی دولت و دستگاه‌های اجرایی است؛ ضمن آنکه از شاخص‌های سلامت اداری و عدم فساد نیز همین اخلاق حرفه‌ای است که در همه اسناد بین‌المللی همانند کنوانسیون مریدا (۲۰۰۳) و داخلی همانند قانون ارتقاء سلامت نظام اداری و مقابله با فساد (۱۳۹۰) به عنوان یک رکن مورد توجه قرار گرفته است.

در این مقاله، به این سوال مهم در نظام اداری می‌پردازیم که: «اخلاق حرفه‌ای در نظام حقوقی ایران چگونه محقق شده است و الزامات حقوقی مربوط به اخلاق حرفه‌ای با چه تحولاتی مواجه شده است؟». پاسخ به این سوال، مستلزم تحلیل مفهومی اخلاق حرفه‌ای و چگونگی تضمین آن در نظام حقوقی ایران است که اقتضائات قاعده‌گذاری خاص خود را در قانون‌گذاری و مقررات‌گذاری و قلمروی شمول نهادهای بخش عمومی دارد.

بررسی پیشینه این تحقیق نشان می‌دهد که هیچ‌یک از مطالعات مربوط، به تحلیل حقوق اداری از قوانین و مقررات و سیر تحولات مرتبط اختصاص نیافته است؛ هرچند برخی در کلان مسأله اشتراکاتی دارند، از جمله مقالات متعدد دکتر سیدمهدی الوانی که متخصص مدیریت دولتی است و آثار قابل استفاده و البته غیرحقوقی متعددی از جمله: «ضرورت تدوین منشور اخلاقیات سازمانی: ارائه یک الگوی تطبیقی در مدیریت دولتی» (۱۳۷۷) و «فرایند تدوین منشور اخلاقی برای سازمان» (۱۳۸۶) نگارش شده است. مقاله

«اخلاق حرفه‌ای؛ ضرورتی برای سازمان» (۱۳۸۹) که بر لزوم ایجاد حس مسئولیت و تعهد نسبت به اخلاق حرفه‌ای بدون تبیینی حقوقی استدلال می‌کند، و مقاله «ارائه مدل اخلاق حرفه‌ای مبتنی بر ارزش‌های اسلامی در صنعت نفت» (شماره ۲۸ فصلنامه حقوق اداری) که با وجود انتشار در فصلنامه حقوقی؛ تحلیلی حقوقی از مسأله اخلاق حرفه‌ای ندارد.

۱. مفاهیم و چارچوب نظری

۱-۱. مفاهیم

«اخلاق حرفه‌ای» در حوزه‌های مختلف علمی از جمله اخلاق و مدیریت ممکن است در بعد حقوقی مورد تحلیل قرار نگیرند؛ ولی برای آنکه حقوقی شود، دو نهاد حقوقی ویژه طراحی شده است که در قالب دو فرایند تعهدآور متفاوت انجام می‌گیرد: نهاد ادا کردن «سوگند» و امضا کردن «منشور». در این بخش، ضمن تعریف چپستی «اخلاق اداری»، به تبیین مفهوم نهاد ادا کردن «سوگند» و امضا کردن «منشور» می‌پردازیم.

۱-۱-۱. اخلاق حرفه‌ای

مفهوم اخلاق حرفه‌ای، مفهومی نزدیک و البته متفاوت از اخلاق فردی و اجتماعی دارد. اخلاق حرفه‌ای، مبین ارزش‌هایی است که افراد در کسوت یک شغل باید ملتزم به آن باشند. «اخلاقیات در سازمان به عنوان سیستمی از ارزش‌ها، بایدها و نبایدها تعریف می‌شود که براساس آن، نیک و بدهای سازمان مشخص می‌گردند و عمل خوب از بد متمایز می‌شود.» (الوانی، ۱۳۷۷: ۵۰). همین برداشت، به عبارت دیگری مبتنی بر ارزش‌های اخلاق حرفه‌ای چنین تبیین شده است که: «اخلاق اداری به معنای استفاده از احکام دینی، سیاسی یا اجتماعی برای ایجاد معیارهای ارزیابی کیفیت مدیریت دولتی [عمومی] است. در اصل، استانداردها معمولاً عبارتند از: ۱. صداقت، ۲. پاسخگویی، ۳. کارایی، ۴. اثربخشی، ۵. شایستگی، ۶. تأثیر بر پایداری حقوق فردی به رویه‌های دموکراتیک و برابری اجتماعی.» (Fox & Meyer, ۱۹۹۵: ۴). از منظر دیگر، اخلاق حرفه‌ای مشتمل بر مجموعه‌ای از دانش تخصصی یک حرفه، تعهد به خیر اجتماعی و توانایی خودکنترلی است که شاغلین آن در یک موقعیت اجتماعی بالا قرار دارند (Elliston, ۱۹۸۵: ۵۳۱). بنابراین، برخی اخلاق حرفه‌ای سازمانی را یکی گرفته‌اند و آن را به کاربست تعریف کرده‌اند که باید همانند سوگند بقراط که اخلاق حرفه‌ای پزشکان را شکل می‌دهد، مورد عمل مدیران و کارکنان بخش عمومی باشد. «مدیران و کارگزاران بخش عمومی در هر جامعه‌ای، علاوه بر ضوابط و معیارهای دیوان سالارانه به منشور یا مجموعه‌هایی از رهنمودها و معیارهای اخلاقی، ارزشی نیاز دارند که آنان را در اقدامات و تصمیم‌گیری‌شان یاری رساند و هرگاه در موضوعی دچار تردید می‌شوند، گمان آنها را به یقین مبدل سازد.» (الوانی، ۱۳۷۷:

۵۰-۵۱). همچنین برخی دیگر چنین توضیح داده‌اند که اخلاق حرفه‌ای، نوعی تعهد اخلاقی و وجدان کاری نسبت به هر نوع وظیفه و مسئولیت است. این رویکرد سنتی از اخلاق حرفه‌ای این چنین توضیح می‌دهد که: «مطابق این دیدگاه، اخلاق حرفه‌ای شامل مسئولیت‌پذیری یک فرد، به‌مثابه صاحب یک حرفه یا پست سازمانی، در برابر رفتار حرفه‌ای و شغلی خود است. لذا منابع سازمانی می‌بایست در انجام فعالیت‌ها و وظایف محوله در مقابل طرفین ارتباطی، عناصر اخلاقی مانند وجدان کاری، صداقت، رازداری، امانت‌داری، خوش‌رفتاری و... را که بیشتر توسط سازمان مدون می‌شود، مراعات نمایند.» (یوسفی و دیگران، ۱۳۹۷: ۴۰).

این بیان در ماده (۹۰) قانون مدیریت خدمات کشوری (مصوب ۱۳۸۶) به عنوان تکلیف کارگزاران بیان شده و به این تعهدات در قالب حقوقی، جامه عمل پوشانده است. در ادامه، رویکرد استراتژیک به مسئولیت‌پذیری سازمان توجه دارد؛ به این نحو که: «سازمان مکلف است به تعهدات و مسئولیت‌های خود به تناسب ذی‌حقان مربوط عمل کند. برخی از این تکالیف شامل: رعایت حقوق منابع انسانی، حقوق مراجعان، حقوق اجتماع و... در قبال برنامه‌ریزی‌ها و تصمیمات، فرایندهای سیستمی و کاری، قوانین، بخشنامه و... است.» (یوسفی و دیگران، ۱۳۹۷: ۴۰)؛ بنابراین، اخلاق حرفه‌ای، هم اخلاق کارگزاران و هم اخلاق سازمان به عنوان یک شخصیت حقوقی مستقل از افراد است؛ به علاوه آنکه در رویکردهای جدید نظام اداری، «حقوق افراد» و «حقوق عامه» نیز مدنظر قانون‌گذار هم قرار گرفته است. چنانکه عنوان فصل سوم قانون مدیریت خدمات کشوری که از ماده (۲۵) ناظر به «اخلاق اسلامی و اداری» شروع شده، تحت عنوان «حقوق مردم» نام‌گذاری شده است. به علاوه آنکه در مواد متعدد از جمله مواد (۵) و (۸) آیین‌نامه ارتقای اخلاق حرفه‌ای در نظام اداری (۱۴۰۲) به‌نحو مفصل به حقوق مردم در نظام اداری اشاره شده است.

۱-۲-۱. ادا کردن «سوگند»

کارکنان اعم از مدیران و کارمندان موظفند در بدو خدمت، پایبندی خود را به ارزش‌های اخلاق حرفه‌ای در قالب سوگند ادا کنند که مبین آن است که با علم اقدام به پذیرش تعهد حقوقی، رعایت اخلاق حرفه‌ای می‌کنند. ماهیت این سوگند، سوگند عهدی است؛ کما اینکه ورود به مسئولیت‌های مهمی مانند ریاست جمهوری (اصل یکصد و بیست و یکم) و نمایندگی مجلس شورای اسلامی (اصل شصت و هفتم)، منوط به سوگند ادا کردن است. این سوگند از نظر فقهی چون تعهدکردن به فعل یا ترک فعل است. در صورت نقض، «حنث قسم» محسوب و متعهد علاوه بر کفاره، به علت آنکه در بخش عمومی فعالیت می‌کند و با اقدامش منافع عمومی و حقوق عامه را در معرض مخاطره قرار می‌دهد، مستحق تعزیر متناسب و البته جبران خسارت است (ارزنگ، ۱۴۰۰: ۱۳-۹). البته با در نظر گرفتن مفهوم عام تعزیر که در نظام حقوقی ایران، سیاق الزامات قانونی به خود گرفته است؛ چون نقض قاعده اداری می‌شود، مجازات نیز در مفهوم تنبیه اداری (ماده ۹ قانون رسیدگی به تخلفات اداری) قابل اعمال است. در مورد برخی مشاغل حساس

همانند وکالت، وکلا با تشریفات خاصی وفق ماده (۶۹) آیین نامه اجرایی لایحه قانونی استقلال کانون وکلای دادگستری (مصوب ۱۴۰۰/۴/۶) به شرافت خود قسم یاد کرده و وفق بند «۴» ماده (۱۲۵) آیین نامه، اگر وکیل «از مفاد سوگندی که یاد کرده، تخلف کند»، «به مجازات انتظامی درجه ۵ محکوم خواهد شد.» در مطالعات تطبیقی هم عدم رعایت تعهدات حرفه‌ای به معنای تخلفات حرفه در نظر گرفته شده و برای آن مجازات انتظامی - اداری مناسب لحاظ می‌گردد (Unobunjo, ۲۰۲۰: ۳۷۳).

این تعهد برای آنکه به طور کامل برعهده کارگزاران مستقر شود، همانند موارد مشابه، وفق ماده (۴) آیین نامه باید همراه با تشریفات خاص و نزد استاندار و یا معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان اداری و استخدامی کشور یا نمایندگان آنها ادا شود. متن این سوگند با این تاکید بر ارزش حقوقی تعهدآوری سوگند، به فرد متذکر می‌شود که براساس آموزه علوی، کارگزاری طعمه نیست؛ بلکه امانتی برای خدمت است (نامه ۵ نهج البلاغه) که لازم است وفق الزامات منشور اخلاقی اعمال شود. مفاد این سوگند عبارت است از:

«بسم الله الرحمن الرحيم - اکنون که افتخار خدمت‌گزاری به میهن عزیز اسلامی و مردم شریف ایران اسلامی برای من فراهم شده است، در پیشگاه قرآن مجید به خداوند متعال سوگند یاد می‌کنم که با عزمی راسخ، تمام تلاش، استعداد و صلاحیت خود را برای انجام وظایف شغلی و مسئولیت‌های قانونی که برعهده گرفته‌ام، به کار گیرم و در همه حال به مفاد منشور اخلاق حرفه‌ای کارگزاران نظام و قوانین و مقررات حاکم پایبند و مروج آن باشم و تمام کوشش خود را در جهت انجام وظایف محوله خدمت به مردم و پیشرفت و اعتلای کشور به کارگیرم.»

از آنجا که صورت و تشریفات موضوع ماده (۴) آیین نامه می‌تواند تضمین‌کننده «ادای سوگند» مورد حکم ماده (۲۵) قانون مدیریت خدمات کشوری که اشعار می‌دارد: «طبق سوگندی که در بدو ورود ادا نموده» باشد و با توجه به اختیار عام هیات وزیران در اصل (۱۳۸) قانون اساسی که در اجرای تامین اجرای قوانین، صلاحیت آیین نامه نویسی و تعیین سازوکارهای اجرایی به‌ویژه جهت ساماندهی به نظم اداری را دارد؛ بنابراین، صرف حضور در جلسه سوگند یادکردن موضوعیت دارد و امکان شروع به خدمت و تصدی پست با سوگند محقق می‌گردد؛ هرچند ممکن است قبل از آن، کارمند با طی فرایندهای قانونی، مستخدم (کارمند) باشد، ولی لازمه شروع به خدمت، سوگند است و چون نقض مقررات وفق بند (۲) ماده (۸) قانون رسیدگی به تخلفات اداری (۱۳۷۲) تخلف است، عدم رعایت حکم ماده (۴) برای کارمند متخلف، تنبیهات ماده (۹) قانون اخیرالذکر را هم علاوه بر عدم امکان تصدی پست به همراه خواهد داشت که خود تخلف مضاعف، عدم انجام امور محوله قانونی خواهد بود.

۱-۳. امضا کردن منشور اخلاق حرفه ای

منشور اخلاق حرفه ای، مبین کلیه الزاماتی است که کارگزاران موظفند آنها را در انجام وظایف محوله رعایت کنند. این الزامات، وقتی تبدیل به تعهد حقوقی می شوند که علاوه بر سوگند به کلیات، تفصیل آن را نیز در قالب «تعهدات» امضا کنند. اهمیت امضای منشور آن قدر زیاد است که عدم امضای آن، مانع به کارگیری است و بدین ترتیب، یک مرحله از مراحل استخدام نیز محسوب می گردد، کمالینکه در ماده (۳) آیین نامه براساس حکم ماده (۲۵) قانون مدیریت خدمات کشوری که سوگند و امضای منشور را در بدو خدمت به سیاق اخبار در مقام انشاء تکلیف کرده، مقرر شده است: «هرگونه به کارگیری افراد مذکور، منوط به امضای منشور است.» این منشور در ماده (۵) مشتمل بر هفده بند است که هم کارآمدی سازمان و هم پاسخگویی به شهروندان را دربرداشته باشد. به ویژه آنکه، اخلاق حرفه ای دلالت بر نوع روابط حرفه ای میان کارکنان هم دارد؛ به نحوی که با رفتار ایشان، فضای عملکرد حرفه ای گری و لزوم تبعیت از استانداردهای مشخصی بین کارکنان، از جمله ارتقای همه اعضای سازمان در انجام وظایفشان و حفظ سلامت (تحدیر از انواع مفاسد اداری) باید ایجاد شود (Fejzullahu & Batalli, ۲۰۱۹: ۲۶۷). کمالینکه تفصیل بند (۱۴) ماده (۵) در خصوص «تفاهم، تعامل و همکاری سازنده با همکاران»، در بند (۲) ماده (۱۰) در چهارده جزء بیان شده است.

این منشور با توجه به اینکه لازم است الزاماتی مازاد برای مقامات عالی کشور داشته باشد که در ماده (۷۱) قانون مدیریت خدمات کشوری ذکر شده اند؛ یک بخش تکمیلی نیز دارد که در ماده (۶) بیان شده است. این ماده با تاکید بیشتری بر تکالیف مدیران عالی کشور نسبت به کارآمدی، انضباط، مردم داری و پاسخگویی مقرر می دارد: «افزون بر رعایت اصول مذکور در ماده (۵) این آیین نامه، مقامات موضوع ماده (۷۱) قانون مدیریت کشوری و همترازان آنها مکلفند اصول زیر را نیز به طور اختصاصی رعایت کنند:

۱. شرح صدر در مدیریت، روشن بینی، بصیرت، امید، صبر و استقامت؛
۲. بازرسی و پیگیری مستمر نسبت به کار نیروی انسانی تحت امر و قاطعیت در برخورد با متخلفین؛
۳. مردم داری و پرهیز از هرگونه احتجاب و دوری از مردم؛
۴. وفای به عهد و عمل به وعده و پرهیز از وعده هایی که خارج از چهارچوب صلاحیت و اختیار آنهاست؛
۵. پرهیز از انتشار اخباری که قطعیت آن ثابت نشده و ممکن است انتظار نابه جا ایجاد کند؛
۶. رعایت شأن و منزلت جایگاه کارگزار نظام در داخل و خارج از اداره و فضای مجازی؛
۷. ارتقای مهارت های فنی، تخصصی و حقوقی سرمایه انسانی تحت امر؛
۸. حفظ روحیه جهادی و ترویج آن؛

۹. ایجاد محیط مساعد برای رشد فضایل اخلاقی براساس ایمان، تقوا و مبارزه با کلیه مظاهر فساد و تباهی.»

۲-۱. مبانی نظری اخلاق حرفه‌ای

اخلاق حرفه‌ای به نحوی که شرح آن رفت، بیش از آنکه مفهومی مدرن باشد، مفهومی ریشه دار در ادبیات دینی دارد و با توجه به نظام حکمرانی ایران که از پایه‌ها و بنیادهای دینی برخوردار است، می‌توان برای اخلاق حرفه‌ای هم مبانی دینی و هم مبانی ماحصل تحولات حقوق اداری را در نظر گرفت.

۱-۲-۱. اداره اسلامی

در ادبیات دینی، کارگزار موظف است با اخلاق کریمانه و انسانی، قلب خود را مشحون از محبت به مردم کند و در انجام خدمت بین افراد، هیچ تفاوتی قائل نباشد؛ کما اینکه حضرت علی (ع) خطاب به مالک اشتر می‌فرماید: «مهربانی به رعیت و دوست داشتن آن‌ها و لطف در حق ایشان را شعار دل خود ساز. چونان حیوانی درنده مباح که خوردنشان را غنیمت شماری، زیرا آنان دو گروهند، یا هم‌کیشان تو هستند یا همانندان تو در آفرینش.» (نامه ۵۳). بدین ترتیب، تاکید بر ارائه خدمات با گشاده‌رویی و عبارت: «باز کردن بال‌ها» برای مردم نشان از آن دارد که در ادبیات دینی، بیش از آنکه نشان دادن ظاهری خوش‌رو است، دلالت بر مهربانی و خیرخواهی کردن با ارباب رجوع و مردم از عمق وجود دارد؛ کما اینکه حضرت علی (ع)، وظیفه دولت را اصلاح امور ایشان و نه صرف گشاده‌رویی ظاهری می‌داند؛ بنابراین، هرچند «اصول اخلاقی مطرح در نهج البلاغه، مشتمل بر: اصل احترام، اصل آزادی، اصل انصاف، اصل وفای به عهد، اصل امانت، اصل صداقت، اصل مسئولیت‌پذیری، اصل نقادی و انتقادپذیری، اصل مدارا و سعه صدر، اصل قانون‌مداری، اصل اعتدال و اصل رازداری است.» (فرم‌هینی فراهانی و اشرفی، ۱۳۹۳: ۶۷)؛ ولی مفاهیمی عمیق‌تر و برگرفته از ادبیات دینی که دلالت بر خیرخواهی و ولایت [به معنای دوستی و لحاظ کردن خیر و منفعت مولی علیه] دارد، مدنظر امام بوده است، هم‌چنانکه عبارت «أَخْفِضْ لَهُمْ جَنَاحَكَ» در نامه به محمد بن ابی‌بکر مفید این معنا است.

۱-۲-۲. اداره خوب

«اداره خوب»، مفهومی مدرن و درمقابل «اداره بد» یا «اداره فاسد» است. در «اداره بد» خدمات عمومی یا ارائه نمی‌شود یا به نحو تبعیض‌آمیز و بی‌کیفیتی ارائه می‌شود. این رفتار و عملکرد، مبین خودسری و بی‌قانونی اداره است. کما اینکه اداره فاسد، فاقد ارزش‌های اداره اخلاقی است و به همین دلیل در غالب نظام‌های توسعه یافته و درحال توسعه، قوانین و الزامات مربوط به مبارزه با فساد مشتمل بر بایسته‌ها و منشورهای اخلاقی است (Marume & Chikasha, ۲۰۱۶: ۶۹-۷۰). اداره خوب، الزامات حاکم بر سازمان و

منابع انسانی خوب است که باید تبعیت شود تا اداره کارآمد و قابل اعتمادی رقم بخورد. در اداره خوب، هم کیفیت ارائه خدمات عمومی و هم توجه به منافع عمومی و انتظارات مشروع شهروندان اهمیت دارد. چنین الزاماتی نیز از طریق وجود تعهد به اخلاق حرفه ای تامین می گردد؛ چراکه اخلاق حرفه ای مشتمل بر «تخصص گرایی به نفع خیر اجتماعی» و «توانایی کنترل خود» است. (Elliston, ۱۹۸۵: ۵۳۱) و در ضمن، برخی از ارزش های اخلاق عمومی همانند صداقت و گشاده رویی را نیز به عمل حرفه ای می افزاید و یک اداره خوب را شکل می دهد. به همین جهت از «اداره خوب» برای شهروندان تحت عنوان حق نیز یاد می شود. «حق بر اداره خوب»، اولین بار در ماده (۴۱) منشور حق های بنیادین جامعه اروپا در چهار بند تبیین شد. براین اساس، شهروند در مقابل اداره، حقوقی دارد که باید بی طرفانه و منصفانه مورد احترام و ارائه خدمت براساس استانداردهای مشخص قرار گیرد (امیدی ارجنگی و امیری آرانی، ۱۳۹۶: ۴۹-۴۸). از این جهت این مفهوم، مشابه مفهوم «اداره صحیح» در بند (۱۰) اصل سوم قانون اساسی نیز هست که در سیاست های کلی نظام اداری (۱۳۸۹) نیز برخی از شاخص های آن در بندهای متعدد از جمله بندهای: (۱۱)، (۱۲)، (۱۳)، (۱۷)، (۱۸)، (۲۰) و (۲۱) لحاظ شده است. آنچه در نظریه اداره خوب کاملاً مشخص است، الزام به رعایت قواعدی است که نظام اداری، هم برای عملکرد بهینه و قانونمند خود و هم احترام به حقوق شهروندان مد نظر دارد و این همان غایبات «اخلاق حرفه ای» است.

۲. سطوح الزامات و تحولات حقوقی اخلاق حرفه ای

۲-۱. سطوح الزامات اخلاق حرفه ای

اخلاق حرفه ای به عنوان مفهومی ریشه دار در ادبیات مدیریت دولتی، سابقه ای دیرینه دارد؛ ولی همان مطالعات مدیریت سازمان، برای الزام قواعد خود، ناگزیر از چارچوبی حقوقی شد. چارچوبی که با ادبیات حقوق اداری درآمیخته و به مرور غنی تر شد. بر این اساس، قانون گذاران نه در سطح ملی که در سطح بین المللی، الزاماتی را برای جریان اداره در بخش عمومی تقریر کردند و البته به دلیل پویایی اداره و سازمان، آن را به مقررات گذار محول کردند تا براساس شرایط و اقتضائات، یک پوسته سخت و یک پوسته نرم طراحی کند؛ بنابراین، سه سطح الزامات حقوقی در این زمینه وجود دارد:

سطح اول) قانون گذاری اخلاق حرفه ای: قوانین که در بیان احکام کلی خلاصه می شود. این بیان کلی از آن جهت است که قانون گذار، وضع مقررات را به دلیل تحولات پر سرعت ارائه خدمات و نهادهای بخش عمومی، همچنین اقتضائات هر نهاد، به نهادی بسپارد که طبق قانون اساسی و اصل تفکیک امر تقنین از اجرا، اختیار تقریر الزامات اجرایی را براساس الزامات کلی تقنینی به وی سپرده باشد. به عبارت دیگر، بخش اجرایی را به دولت سپرده تا با محدودیت های کمتری، قواعد را با سرعت و ملاحظات

نهادی وضع کند. در اینجا، قانون دو کارکرد دارد: اول آنکه، رؤس کلی را مشخص می‌کند؛ دوم آنکه، به مقررات‌گذار اختیار وضع مقررات در این زمینه را اعطا می‌کند. کما اینکه ماده (۲۵) قانون مدیریت خدمات کشوری و ماده (۷) قانون ارتقاء سلامت نظام اداری و مبارزه با فساد چنین تدوین شده‌اند. البته براساس نظریاتی، وضع الزامات توسط پارلمان باید به قدر ضرورت انجام شود؛ چراکه الزامات اختصاصی اخلاق حرفه‌ای با توجه به اقتضائات خاص هر حرفه و سازمان باید توسط خود نهادها و به صورت خودتنظیمی (self-regulation) انجام شود (کاسوما، ۱۳۷۵: ۴۱).

سطح دوم) مقررات‌گذاری متمرکز: در این سطح، دولت با اختیار مقررات‌گذاری عمومی، مقررات عمومی و تفصیلی اخلاق حرفه‌ای را وضع می‌کند. با این توضیح که این مقررات در قالب منشور اخلاق حرفه‌ای، الزامات عمومی همه نهادهای بخش عمومی هستند. این پوسته سخت، لازم‌الاتباع همه نهادها محسوب می‌گردد که نمونه آن «آیین‌نامه ارتقای اخلاق حرفه‌ای در نظام اداری» (مصوب ۱۴۰۲) است.

سطح سوم) مقررات غیرمتمرکز: هر نهاد با توجه به صلاحیت‌ها و مأموریت‌هایی که دارد، لازم است از اصول اختصاصی تبعیت کند. این سطح، بسته به شناخت هر دستگاه از صلاحیت‌های قانونی‌اش، با پیشنهاد و تبیین خود او قابل اضافه کردن به پوسته سخت اخلاق حرفه‌ای است؛ بنابراین، محتوای سوگندها و مفاد منشورهای هر دستگاه ممکن است به ابتکار خودش و با نظارت هیات دولت، تفصیل بیشتری داشته باشد. کما اینکه براساس اطلاقی که از «سوگند» در ماده (۲۵) قانون مدیریت خدمات کشوری به میان آمده و تفصیل و تنظیم آن بیان نشده است و نظر به اختیارات موضوع اصل (۱۳۸) قانون اساسی هیات وزیران، در تبصره «۲» ماده (۴) آیین‌نامه ارتقای اخلاق حرفه‌ای در نظام اداری مقرر شده است: «هر دستگاه حسب اهداف، وظایف و مسئولیت‌های خود می‌تواند الزامات تخصصی دیگری را به متن سوگندنامه فوق، پس از تأیید کارگروه موضوع ماده (۱۴) این آیین‌نامه برای کارگزاران همان دستگاه اضافه نماید.»

به علاوه، در خصوص تفصیل منشور از آنجا که به دستگاه‌های اجرایی طبق ماده تبصره (۲) ماده (۲۵) قانون مدیریت خدمات کشوری، اجازه افزودن مفادی متناسب با وظایف و شرایط خاص دستگاه مربوط علاوه بر موارد مذکور، با رعایت منشور اخلاقی مصوب هیات وزیران داده شده است و ماهیت این الحاق باید یک مصوبه اداری باشد، در تبصره ماده (۱۰) آیین‌نامه ارتقاء بیان شده است: «دستگاه‌ها مکلفند ضمن رعایت اصول مندرج در مواد (۵) و (۶) این آیین‌نامه، ظرف شش ماه، دستورالعمل اختصاصی «رفتار حرفه‌ای و اخلاقی کارگزاران نظام» خود را تنظیم و ضمن ابلاغ برای اجرا به کارگروه موضوع ماده (۱۴) این آیین‌نامه ارسال نمایند.»

۲-۲. تحولات مقررات

همان طور که توضیح داده شد، سه قانون یادشده به شرح مذکور، الزاماتی برای تدوین «استانداردهای اخلاق حرفه‌ای» را بیان و تفصیل آن را با توجه به اصل (۱۳۸) قانون اساسی به آیین نامه سپردند؛ بنابراین، هیات وزیران در گذر زمان با رویکرد لزوم استقرار نظام اخلاق حرفه‌ای به شرح زیر، آیین نامه‌هایی را یکی پس از دیگری تصویب کردند که این تحول، نشانگر باریک بینی دقیق تر و افزایش احکام مربوط است و البته در آخرین مصوبه با لحاظ تلاش‌های سابق به جای عبارت «اجرای اخلاق حرفه‌ای» از عبارت «ارتقای اخلاق حرفه‌ای» استفاده شد.

تاریخ تصویب	عنوان	تعداد مواد
۱۳۸۸/۱۰/۱۳	آیین نامه اجرایی تبصره (۱) ماده (۲۵) قانون مدیریت خدمات کشوری؛ تصویب نامه شماره ۲۳۱۴۳۰ ت/۴۳۹۱۴ ک مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۱	۶ بند
۱۴۰۰/۲/۱	منشور اخلاقی و اداری و اخلاق حرفه‌ای کارگزاران نظام؛ تصویب نامه شماره ۱۴۰۰/۳/۵ مورخ ۱۱۴۱۱ ت/۵۲۶۱۲ ه مورخ ۱۴۰۰/۳/۵	۷ ماده
۱۴۰۲/۱۱/۸	آیین نامه ارتقای اخلاق حرفه‌ای در نظام اداری مصوبه شماره ۲۳۶۵۴۱ ت/۶۱۰۶۵ ه مورخ ۱۴۰۲/۱۲/۲۱ هیات وزیران	۱۶ ماده

۳. نوآوری‌های «آیین نامه ارتقای اخلاق حرفه‌ای در نظام اداری»

از زمان وضع قانون مدیریت خدمات کشوری، سه آیین نامه توسط هیات وزیران در خصوص «اخلاق حرفه‌ای» وضع شده است که هر یک نسبت به مورد قبلی، تلاش‌هایی را برای بهبود مفاد و تضمین اجرا داشته است. با این وجود، آخرین نسخه، اهتمام خود را علاوه بر تقویت محتوا، بیشتر بر تضمین اجرا و پایش و ارزیابی پسینی متمرکز کرده است؛ آسیبی که غالب قوانین و مقررات با آن مواجه هستند. در ادامه، به نوآوری‌های «آیین نامه ارتقای اخلاق حرفه‌ای در نظام اداری» (مصوب ۱۴۰۲) می‌پردازیم.

۳-۱- نحوه نگارش و اصول حاکم

در دولت سیزدهم، پس از آسیب شناسی اسناد موجود و با رویکرد تامین حقوق مردم و تکریم آنها از سال ۱۴۰۱ و به ابتکار معاونت تحقیقات، آموزش، و حقوق شهروندی معاونت حقوقی، نگارش یک متن بومی، کاربردی و حق بنیاد آغاز شد. بدین ترتیب که پس از آسیب شناسی علل نارضایتی مردم از نظام اداری؛ ابتدا پس از جلسات نخبگانی، متن اولیه آیین نامه با هماهنگی سازمان اداری، استخدامی کشور (امضای مشترک) به هیات دولت ارسال شد و پس از آن با همکاری سازمان اداری، استخدامی و وزارت دادگستری (مرجع ملی کنوانسیون مبارزه با فساد)، جلسات متعددی در کمیسیون مدیریت امور عمومی و سرمایه انسانی هیات وزیران (فرعی و اصلی) ۱۴۰۰ برگزار شد. در تمامی این جلسات، رویکرد اثربخشی به الزامات

منشور اخلاقی مدنظر بود. به همین دلیل، رویکردهای تطبیقی و بررسی نتایج اجرای «منشور اخلاقی و اداری و اخلاق حرفه‌ای کارگزاران نظام» مورد مذاقه قرار گرفت. تفاوت در پیشنهاد‌های مصوبه ۱۴۰۰ که صرفاً سازمان اداری، استخدامی با مصوبه ۱۴۰۲ محصور بود که معاونت حقوقی رئیس‌جمهور و وزارت دادگستری در تنظیم متن مشارکت فعال داشتند و موجبات اتقان متن را بیش از پیش فراهم کرد.

۳-۲- انگیزه بخشی مثبت و منفی

نمی‌توان حکمی را الزام کرد، ولی برای مکلفینی که تمام تلاش خود را برای حسن اجرای تکلیف و نه اجرای از سرالزام مصروف می‌دارند، تشویقی در نظر نگرفت؛ کما اینکه اولاد تبصره ماده (۱۳) آیین‌نامه «جایزه ویژه رعایت این آیین‌نامه» لحاظ شده است؛ ثانیاً، طبق ماده (۱۱): «نظرات مراجعان در ارتقای کارمندان وفق ماده (۲) آیین‌نامه لحاظ خواهد شد.» ضمناً نباید متخلفین، با هیچ برخوردی مواجه نباشند، کما اینکه اولاد ورود طبق مواد (۳) و (۴) آیین‌نامه به ادا کردن سوگند و امضای منشور منوط شده و ثانیاً با توجه به اینکه این آیین‌نامه، مقررات محسوب می‌گردد نقض مقررات وفق بند «۲» و ماده (۸) قانون رسیدگی به تخلفات اداری با مجازات اداری مواجه است. ثالثاً وفق ماده (۱۱)، دستگاه‌های اجرایی مکلفند از طریق سامانه رضایت‌سنجی کارکنان دولت و سامانه‌های مشابه ظرف یک ماه از تاریخ ثبت شکایت به شکایات مردم از حیث عدم رعایت مفاد منشور به صورت مستند، مستدل و مکتوب پاسخ دهند. عدم رسیدگی به شکایت یا عدم پاسخ مکتوب به شاکی در مهلت مذکور طبق تبصره این ماده، تخلف موضوع ماده (۲۵) قانون ارتقاء سلامت نظام اداری و مقابله با فساد محسوب و با مرتکبان طبق قوانین مربوط برخورد می‌شود.

۳-۳- قابلیت اختصاصی سازی محتوای سوگند و مفاد منشور

همان‌طور که سطوح الزامات اخلاق حرفه‌ای توضیح داده شد، و نظر به اختیار موضوع اصل (۱۳۸) قانون اساسی که هیات وزیران برای تامین اجرای قانون، اختیار مقررگذار دارند، برای محتوای سوگند و مفاد منشور (تبصره ۲ ماده ۲۵) در «آیین‌نامه ارتقای اخلاق حرفه‌ای در نظام اداری» (۱۴۰۲)، قابلیت اختصاصی سازی مطابق اقتضات حرفه‌های مختلف بخش عمومی با هماهنگی کارگروه ماده (۱۴) در نظر گرفته شده است.

۳-۴- نظارت و ارزیابی و هدایت

اجرای الزامات حقوقی بدون نظارت ممکن نیست. آیین‌نامه‌های سال‌های ۱۳۸۸ و ۱۴۰۰ فاقد هیچ نظارتی است، ولی در مصوبه ۱۴۰۲، سه سطح نظارت دارد: ۱. نظارت عمومی سازمان اداری، استخدامی وفق تبصره (۲) ماده (۱۱) و همچنین ماده (۱۳): ۲. نظارت سلسله‌مراتبی مدیران و سرپرستان بلافصل دستگاه‌ها موضوع ماده (۱۲) و ۳. نظارت کارگروه ماده (۱۴) آیین‌نامه. نظارت مورد اخیر بیشتر از نظارت که

همه دستگاه‌ها مکلف به ارسال سالیانه گزارش عملکرد خود هستند، همراه هدایت است؛ کما اینکه وفق این ماده، شش وظیفه برای این کارگروه سه جانبه متشکل از معاونین سازمان اداری و استخدامی کشور (مسئول کارگروه)، معاونت حقوقی رئیس‌جمهور و وزارت دادگستری (مرجع ملی کنوانسیون مبارزه با فساد سازمان ملل متحد) در نظر گرفته شده است و بر مسأله آموزش برای درونی‌سازی و فهم منشور اخلاقی توسط کارگزاران تاکید دارد و برای جلوگیری از سردرگمی ناشی از پیچیدگی‌های احکام قوانین و مقررات، موظف به «ارزیابی قوانین و مقررات فرایندها و رویه‌های اجرایی مرتبط با این آیین‌نامه و ارائه پیشنهاد وضع و اصلاح به مراجع ذی‌ربط [موضوع تبصره ماده ۷ قانون ارتقاء سلامت نظام اداری و مقابله با فساد]» است.

برای بررسی کامل این تحولات و نوآوری‌ها، به شرح جدول زیر قابل ملاحظه و مقایسه است:

حکم	مصوبه ۱۴۰۰	مصوبه ۱۴۰۲	مزیت ۱۴۰۲
دستگاه‌های مشمول	دستگاه‌های موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری	دستگاه‌های موضوع بندهای (الف) و (ب) و (ج) ماده (۲) قانون ارتقای سلامت نظام اداری و مقابله با فساد مصوب ۱۳۹۰ با اصلاحات بعدی	توسعه قلمروی شمول
تضمین عدم به‌کارگیری کارگزارانی که سوگند یاد نکرده‌اند	ندارد	ماده ۳: ... منشور امضا شده را در پرونده کارگزینی آنان نگهداری و رونوشتی از آن را به ایشان تحویل نمایند. هرگونه به‌کارگیری افراد مذکور، منوط به امضای منشور است.	تضمین‌گذاری
سوگند	سوگند واحد	ماده ۴: (۱) سوگند نزد مقامات عالی؛ (۲) قابلیت توسعه الزامات بر اساس وظایف اختصاصی دستگاه	ادای سوگند رسمی و قابلیت اختصاصی‌سازی
احکام منشور	برای کلیه کارکنان واحد	علاوه بر کارکنان و مدیران وفق ماده (۶) برای مقامات موضوع ماده (۷۱) قانون مدیریت کشوری و همترازان آنها	تعهدات ویژه مقامات سیاسی
تبیین احکام منشور (۱) موازین و اخلاق اسلامی (۲) حقوق مردم (۳) قانون‌گرایی و نفی اشکال فساد	ندارد	تفصیل و بومی‌سازی بر اساس ارزش‌های دینی و انقلابی	تفصیل

دستورالعمل اختصاصی «رفتار حرفه‌ای و اخلاقی کارگزاران نظام» هر دستگاه	ندارد	با هماهنگی کارگروه موضوع ماده ۱۴	قابلیت مشاوره و انسجام از طریق کارگروه ماده ۱۴
قابلیت اخذ نظر مردم در باب رعایت منشور	ندارد	ماده (۱۱): استفاده از سامانه‌های رضایت‌سنجی کارکنان دولت و سامانه‌های مشابه و دسترسی به مرکز ارتباطات مردمی سامانه ۱۱۱ رئیس‌جمهور	تامین هدف رضایت‌مندی مردم
نظارت برای تضمین اجرای مصوبه	ندارد	ماده ۱۲: نظارت سلسله‌مراتبی	تکلیف بر نظارت مقامات مافوق
ارزیابی دستگاه‌ها بر اساس اجرای منشور	ندارد	ماده ۱۳: درج در شاخص‌های ارزیابی عملکرد دستگاه‌های اجرایی	قابلیت ارزیابی و امکان ارتقاء
تشویق	ندارد	تبصره ماده ۱۳ (هم فرد و هم سازمان)	انگیزه بخشی
تنبيه	ندارد	مرتکبین نقض حکم تبصره ۱ ماده ۱۱	برخورد قانونی
نهاد راهبر و نظارت و انسجام بخش	ندارد	ماده ۱۴: کارگروهی متشکل از معاونین سازمان اداری استخدامی، کشور، مسئول کارگروه معاونت حقوقی رئیس‌جمهور و وزارت دادگستری	تحقق و انسجام و ارزیابی اجرای اختصاصی

جمع بندی و پیشنهادها

نتیجه گیری:

۱. اخلاق حرفه ای، جزء لاینفک امر عمومی و ارائه خدمات است؛ بنابراین، هر دستگاهی حتی نهادهای بخش خصوصی که فعالیتی در بخش عمومی دارند، همانند کانون های صنفی، دفاتر الکترونیک قضائی و خدمات شهری و... ملزم به رعایت اخلاق حرفه ای هستند.
۲. رعایت اخلاق حرفه ای از طریق دو سازوکار: «سوگند یادکردن» و «رعایت منشور اخلاق حرفه ای» است که وفق مقررات عمومی و اختصاصی برای همه کارکنان الزامی و عدم انجام آن، مانع شروع به خدمت وفق ماده (۲۵) قانون مدیریت خدمات کشوری است. آخرین اراده مطلوب بهینه شده پس از تجربیات مقررات گذاری متعدد، «آیین نامه ارتقای اخلاق حرفه ای در نظام اداری» مصوب ۱۴۰۲/۱۱/۸ هیات وزیران است.
۳. صرف وضع آیین نامه و مقرر برای اعمال الزامات اخلاق حرفه ای کفایت نمی کند و لازم است اولاً، تشویق و مجازات برای تضمین اجرای قواعد لحاظ شود و ثانیاً، به صورت مستمر یک نظام نظارت و هدایت برای تحقق این مهم طراحی گردد که کارگروه ماده (۱۴) آیین نامه یادشده با در اختیار داشتن شش وظیفه، تلاش برای به ثمر رسیدن هدف مورد نظر را نه فقط از طریق نظارت (پیشینی مشتمل بر تعیین شاخص و پسینی) که از طریق تسهیل فرایند رعایت و آموزش های مورد نیاز و مستمر دنبال می کند و نیز کمک می کند که فرآیند اختصاصی سازی هر دو سازوکار یادشده نیز محقق گردد.
۴. مطابق رویکرد سیستمی، باید ماده (۱۳) آیین نامه و تبصره آن هم ناظر به عملکرد کارکنان و هم سازمان اعمال گردد؛ یعنی ارزیابی باید شامل: ۱. ارزیابی عملکرد کارکنان در سطوح مختلف، به ویژه مقامات موضوع ماده (۷۱) قانون مدیریت خدمات کشوری و ۲. ارزیابی عملکرد سازمان خصوصاً در اجرای حکم ماده (۱۱) آیین نامه گردد..

پیشنهادها

۱. کلیه نهادهای بخش عمومی، مطابق حکم تبصره ماده (۷) قانون ارتقاء سلامت نظام اداری و مقابله با فساد، باید بدون هیچ گونه استثنائی مشمول الزامات «اخلاق حرفه ای» باشند.
۲. همان طور که ورود به خدمت کارمندان مستلزم سوگند یادکردن و تعهد به رعایت منشور اخلاق حرفه است؛ لازم است صدور و تمدید مجوز فعالیت نهادهای خصوصی عهده دار امور عمومی، منوط به لازم الاجرا شدن منشورهای اخلاق حرفه ای مشابه کارکنان بخش عمومی در این نهادها گردد.

۳. نظر به اینکه در دستگاه‌ها، نه فقط مستخدمین، بلکه افرادی که نیروهای شرکت‌های تامین نیروی انسانی موضوع ماده (۱۷) قانون مدیریت خدمات کشوری هستند و تحت عنوان «نیروهای شرکتی» مشغول به انجام کارند و در مجموعه قوانین و مقررات مشمول حکم نشده‌اند، و با توجه به اینکه هدف الزامات اخلاق حرفه‌ای نظام اداری خوب است، کلیه نیروهای شاغل با هر وابستگی‌ای از جمله نیروهای شرکتی، باید مشمول الزامات اخلاق حرفه‌ای گردند. به عبارت دیگر، در موضوع اخلاق حرفه‌ای، رابطه استخدامی مهم نیست.

منابع و مأخذ

الف. کتاب‌ها

- نوری طبرسی، میرزا حسین (۱۳۶۹)، مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل، قم: انتشارات آل البيت.
- خامنه‌ای، سید علی (۱۴۰۳)، منشور حکومت علوی، تهران: انتشارات انقلاب اسلامی.

ب. مقالات

- الوانی، سید مهدی (۱۳۷۷). «ضرورت تدوین منشور اخلاقیات در سازمان؛ ارائه یک الگوی تطبیقی در مدیریت دولتی»، نشریه تحول اداری، ش ۱۹، صص ۶-۵۰.
- امیدی ارجنگی، کامران؛ امیری آرانی، عمار (۱۳۹۶). دایره‌المعارف حقوق عمومی، به اهتمام سید محمد مهدی غمامی، مدخل «اداره خوب»، تهران: انتشارات دانشگاه امام صادق (ع)، صص ۴۷-۵۱.
- فرمهینی فراهانی، محسن؛ اشرفی، فاطمه (۱۳۹۳)، «اصول اخلاق حرفه‌ای در نهج البلاغه»، فصلنامه پژوهشنامه علوی، شماره ۹، خرداد، صص ۸۶-۶۷.
- کاسوما، اقای پی (۱۳۷۵). «اخلاق حرفه‌ای» یا «قانون اصول اخلاقی»؟، رسانه، شماره ۲۷، صص ۳۴-۴۱.
- یوسفی، یحیی؛ اصفهانی، علی نصر؛ کاظمی، علی (۱۳۹۷). «وضعیت رعایت بعد انسانی اخلاق حرفه‌ای در نظام قضائی»، فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری، سال سیزدهم، شماره ۲، صص ۳۹-۵۱.
- ارژنگ، اردوان (۱۴۰۰)، «مبانی فقهی جرم‌انگاری نقض سوگند غیر قضایی»، فصلنامه فقه و مبانی حقوق اسلامی، شماره ۵۴، صص ۷-۲۷.
- Elliston, Frederick A. (1985), Ethics, Professionalism and the Practice of Law, Loyola University Chicago Law Journal, Volume 16, Issue 3, pp: 529-547.
- Fejzullahu, Artan & Batalli, Mirlinda (2019), The role of ethics in public administration, SEER Journal for Labour and Social Affairs in Eastern Europe, pp: 267 -278.
- Fox W. , Meyer, Ivan H (1995), Public Administration Dictionary: Juta and Company.
- Marume & Chikasha (2016), Administrative Ethics, International Journal of Business and Management Invention, Volume 5 Issue 8, PP: 67-70.

- Unobunjo, Caroline Ogugua (2020), Institutional and faculty development: professional ethics for effective administration and management of programs in university, International Journal of Economics, Environmental Development and Society, 3(3),pp: 373–392.